

nog meer moois...

14.11 | 20:00 | Lara Chedraoui & pianist Floris De Decker

Lara Chedraoui en Floris De Decker verzachten de pijn van de donkere winterdagen met een selectie van hun favoriete zalvende nummers. Met slechts een piano en de unieke stem van Lara brengen ze breekbare versies van klassieke melancholische songs van Sinéad O'Connor en Neil Young, en eerder verrassende keuzes van The Bee Gees tot The Velvet Underground. Het geheel wikkelen ze in een breekbaar troostend lappendekentje, om je deze donkere dagen mee te verwarmen.

Lara Chedraoui is de immer innemende frontvrouw van Intergalactic Lovers.

Floris De Decker kennen we als frontman van Cloudy-Oh en Team William, muzikant bij The Van Jets en Intergalactic Lovers en van zijn nieuwe soloproject Floris Francis Arthur.

13.02 | 20:00 | ECCE / Claire Croizé & Aisha Orazbayeva
OURSOLO

Op scène danst Claire Croizé voor het eerst sinds lang nog eens een solo, zij aan zij met de veelzijdige violiste Aisha Orazbayeva (Ictus Ensemble). Ze zoeken de grenzen van hun eigen medium op en laten zich inspireren door elkaars aanwezigheid. Zo heeft de repetitieve, bijna obsessieve beweging van de strijkstok op de viool veel gemeen met de bewegingen van de danser.

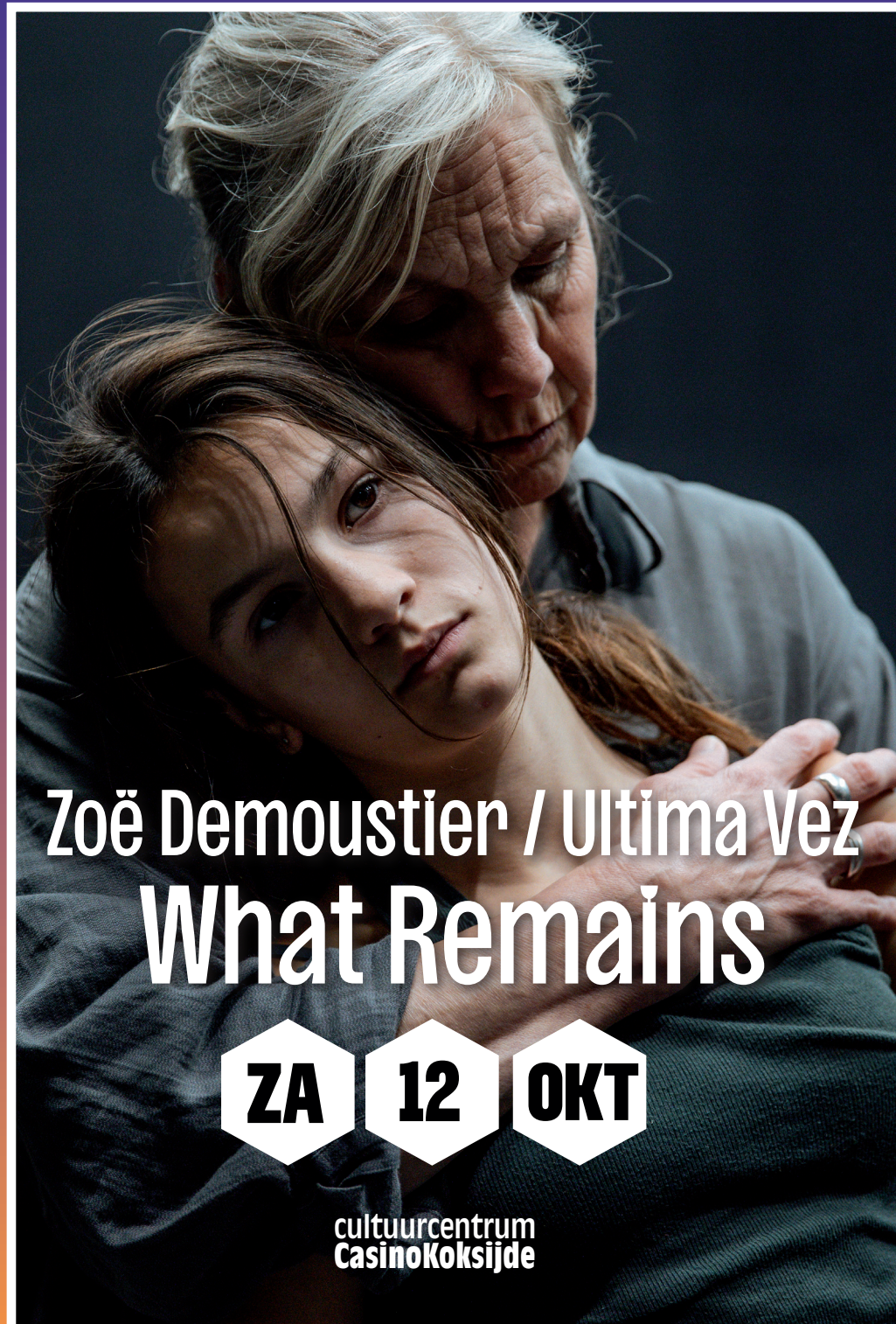
Ze dagen elkaar uit en zetten zo een intuïtieve intieme dialoog op in

een constant veranderend lichtlandschap van ontwerper Hans Meijer. Uitgepuurde dans op muziek van Welshe Angharad Davies, Jack Sheen en Aisha zelf en met Der Abschied van Gustav Mahler als rode draad.

Zoë Demoustier / Ultima Vez What Remains

ZA 12 OKT

**cultuurcentrum
CasinoKoksijde**

WHAT REMAINS

Op scène staan vier ouderen, vijf kinderen en één muzikant. De kinderen zijn tussen 8 en 10 jaar en komen uit verschillende wijken in Brussel en Vlaanderen. De oude generatie bestaat uit professionele dansers.

In 'What Remains' brengt Zoë Demoustier twee generaties samen op scène: kinderen die beginnen aan het leven en oudere dansers die het leven achter zich laten. Die ontmoeting leidt tot een fysiek en dansant spel tussen oud en jong dat het vergankelijke lichaam blootlegt. In een bewegingstaal waarin rollen kunnen omkeren, staan beiden krachtig in hun kwetsbaarheid. Een kind draagt zijn grootouder, een oudere danser vindt zijn kinderlijke vrijheid terug. Een trui wordt aange-trokken bij de ander. Wie zorgt voor wie?

UIT DE PERS

Onder de vleugels van Ultima Vez verbeeldt de jonge choreografe Zoë Demoustier in haar nieuwste voorstelling de confrontatie met het aftakelende geheugen in haar naaste omgeving. Samen met drie generaties dansers bouwt ze wat overblijft van afbrokkelende herinneringen weer hoopvol op. Daarvoor beklimmen vijf kinderen, twee (jong)volwassenen en drie oude(re) spelers het podium. Als een bewegend familieportret geeft 'What Remains' (8+) kleur aan de loop van het leven.

Demoustier bouwt de voorstelling op zoals een disfunctioneel geheugen werkt: een recollectie van zich herhalende beelden die minutieus variëren. Daarbij licht ze enkele symbolische scènes andermaal uit. Jef Stevens, de oudere grijze man, wijst als stamvader de anderen de weg. Het meisje opent extatisch de armen omringd door de anderen. Twee spelers ontfermen zich over de stervende vrouw. Net zoals generaties met elkaar vervlochten zijn, blijven de paden van de dansers elkaar kruisen. Centraal op het podium komen ze in een kluitje uiteindelijk tot stilstand. Jong en oud hebben elkaar nodig om houvast te vinden. Een beproeving die tot schoonheid verstilt.

Het spel doet denken aan het werk van choreografen Joke Laureyns en Kwint Manshoven, samen kabinet k., het gezelschap waarin Demoustier van jongs af aan speelde en groeide (en vandaag deel van laGeste). Ook in hun voorstellingen nemen kinderen naast volwassenen een centrale plek in. Al krijgt in What Remains de groep het meeste gewicht, de persoonlijkheid van jongste dansers blijft meer op de achtergrond.

De soundscape wordt dwingender, de ademhaling hoorbaarder. De spelers zetten de luchtstroom om naar beweging. Met uitgestrekte armen van-gen ze een voorbijkomende stroom op en trekken het voor zich uit. Ze bewegen vrijer en soepeler, alsof ze levenslucht onderscheppen. Onrust krijgt de kans om van binnen naar buiten te keren. Een roze gloed verspreidt zich over de scène. Nevel maakt plaats voor licht. Alle dansers omarmen nu het onstuimige dat de jeugd belichaamt. De oudere man breekt los, de anderen volgen. Ervaringen die zich door de jaren heen in het lichaam verankeren schudden ze van zich af. Ruimte om aan de tijd te ontsnappen ontsluit zich. (etcetera.be)

CREDITS

CHOREOGRAFIE Zoë Demoustier PERFORMERS Misha Demoustier, Jef Stevens, Karin Vyncke, Irene Schaltegger, Alice Monserez, Chizzy Chinaedu, Charlotte Maes, Kyora Kaiwa Stoffer, Luwe Van Gucht & Charlie Van Cauwenberghe DRAMATURGIE Danielle van Vree ARTISTIEK ADVIES Annemie Boonen, Misha Demoustier, Oihana Azpillaga & Wim Vandekeybus KOSTUUM & RESEARCH Annemie Boonen MUZIEK- EN GELUIDSONTWERP Misha Demoustier & Rint Mennes MUZIEKONDERZOEK Misha Demoustier & Sebastiaan Wets GELUID ON TOUR Rint Mennes / Schröder LICHT- & DECORONTWERP Thomas Glorieux LICHTADVIES Varja Klosse LICHT ON TOUR Thomas Glorieux / Benjamin Verbrugge INTERVIEWS Yelena Schmitz PRODUCTIE Ultima Vez COPRODUCTIE STUK Leuven, BRONKS Theater voor jong publiek, HET LAB Hasselt, Krokusfestival Hasselt BIJSTAND Emma Hons, Karlijn Vanoppen, Sarah Migairou Feldman, Dauwke Van Kerckhoven, Chisom Lois Onyebueke Chinaedu MET DE STEUN van de Tax Shelter maatregel van de Belgische federale overheid, Casa Kafka Pictures Tax Shelter gemachtigd door Belfius ULTIMA VEZ WORDT GESTEUND DOOR de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest FOTO © Tom herbots

duur: ca. 70 min.
Prettige avond!

